

Kdo je naročil umor bivšega councilmana Potterja? Visoke osebe prizadete

Republikanski varni vodja v 32. vardi, William E. Potter, star 45 let, ena najbolj odličnih osebnosti med republikanci v Clevelandu, je bil pred nekaj dnevi skrivnostno umorjen, kot smo že včeraj kratko poročali.

Umorjen je bil par dni prej kot bi moral nastopiti pred sodnijo, da se zagovarja radi krive prisega. Bivši republikanski councilman Potter je bil že štirikrat prej pred sodnijo, da se zagovarja radi sleparije z mestnim denarjem, ko so razni mesečarji osleparili mesto za \$33,000 pri nakupu zemljišča na St. Clair Ave., in Coit Rd. Toda ker je bila vsa zadeva zavita v tajno telo, porota ni mogla councilmana Potterja obsoditi in je bil vselej oproščen.

Medtem je pa prišel državni pravnik Miller na sled gotovim izjavam Potterja, da je slednji lagal, ko je govoril na sodnji, radi česar ga je dal ponovno aretirati in ga obtožil krive prisega. In ravno par ur prej, preden bi moral Potter nastopiti na sodnji, so ga dobili umorjenega. William Potter je bil svoje dni navaden zidar. S spretnim jezikom in z zanimanjem v politiki se je pa kmalu povzpelo do enega prvih republikanskih voditeljev v Clevelandu. Njegovo truplo so našli preteklo nedeljo zvečer okoli 6 ure v neki hiši na 880 Parkwood Drive, blizu Glenville bolnice. V stanovanju niso našli nobenega revolverja, kar znači, da Potter ni bil samomor, pač pa je moral biti umorjen, in sicer od osebe, ki bi bila močno prizadeta, ako bi Potter pričal pred sodnijo.

Policiji je glede umora dosedaj znano sledeče: Dne 28. januarja je neki skrivnostni M. J. Markus najel apartment stanovanje, v katerem je bil Potter umorjen. Policija pravi, da je omenjeni Markus star 30 do 32 let, 5 čevljev in 9 palcev visok, da tehta 145 funtov, temnega izraza, črnih las, dolgega, tenkega nosu, jako dobro oblečen. Z njim zaeno je bila ob času, ko se je najelo stanovanje, kjer je bil Potter umorjen, neka blondinka, 22 let stara, ki ima najbrž tudi krivdo na umoru.

Državni pravnik Miller je takoj izjavil, da je bil Potter umorjen "po naročilu višjih sil," kar se bale, da bi Potter pred sodnijo kaj povedal, kar ne bi bilo ljubilo "višjim silam." Potter je bil baže pripravljeno povedati pred sodnijo marsikaj, kar bi povzročilo silen škandal v City Hall in v mestu. Može, ki so naročili umor Potterja, so mogočne osebe, ki imajo denar, in ki so z ustrašovanjem doslej povzročili, da goljufije javnih uradnikov in "odličnih" mož niso moge v javnost.

Koroner dr. Pearse je izjavil, da je truplo ležalo že 5 dni v stanovanju, potem ko je bilo najdeno. Bivši councilman je bil umorjen z močnim udarcem na glavo in s strelom iz revolverja. Policija je morala podreti vrata, da je dospela v stanovanje. Tu so dobili Potterja, ki je ležal z obrazom navzdol na naslonjaču.

Medtem pa se policija mrzlično trudi, da pride morilec ali morilcu na sled. Državni pravnik Miller je dal svojega najboljšega detektiva, Tonerja, policiji na razpolago. Toner je oni

detektiv, ki je aretirar Harmon G. Atwaterja, ki je bil tudi udeležen pri slepariji z mestnim denarjem. Dva druga najboljša detektiva iz urada državnega pravdnika sta dobila nalogo pomagati pri rešitvi umora.

Medtem se je dognalo, da je umorjeni Potter pretekli torek se oglasil na Cleveland Trust banki in prosil za posojilo. Posojilo je bilo precej visoko, in ko je banka končno sklenila, da da posojilo, je pa Potter zginil. Dejstvo, da je Potter iskal posojilo, ki mu je bilo tudi obljubljeno, še bolj potrjuje fakt, da ni mogel sam iti v smrt, pač pa je bil umorjen.

Žena Potterja je povedala, da je bil Potter zadnjič doma pretekli torek. Potterjev dom se nahaja na 1842 Rudwick Rd. Policija je prišla včeraj Harmon Atwaterja in Robert Bunowitza, ki sta bila v zvezi s sleparijo z mestnim denarjem.

Državni pravnik Miller je izjavil, da niti najmanj ne dvomi, da je bil Potter umorjen iz "Političnih ozirov." Umorjen je moral biti ravno dan pozneje, ko sta dospela v Cleveland bivši republikanski councilman Schooley in njegov sin, ki sta bila oba obsojena v dolgotrajni zapor radi iste sleparije. Prišla sta v Cleveland, da izpoveda pred državno veliko poroto, kar vesta o slepariji, toda sta zopet ponovno in trdozvočno molčala.

Sedaj bi moral Potter iti pred sodnijo in povedati, kaj mu je znanega o slepariji, in ker je, po mnenju državnega pravdnika, Potter mislil izdati druge sleparje, je bil hipno umorjen. Najprvo so ga z udarci po glavi omamili, nakar so ga najeti morilci ustrelili.

Vsa zadeva je v Clevelandu povzročila senzacijo prve vrste. Državni pravnik, policija, politikarji te in one vrste so mrzlično na delu, da se zadeva pojasni. Kako so zvalili Potterja, da je zapustil svojo ženo in se podal v apartment stanovanje na Parkwood Drive, je tudi velika skrivnost. Potter ni imel nobenega prepisa s svojo ženo, in je žena policiji takoj sporočila, da je mož zginil neznan kam.

Najnovejša poročila pravijo, da je dobila policija sedaj dve različni krogli v sobi, kjer je bil Potter umorjen, kar dokazuje, da sta dva streljala. Zadnjič so Potterja videli pretekli torek zvečer ob sedmi uri. Ob tej uri je govoril s svojim svakom Jas. Hoffmanom, 18013 Euclid Ave. Hoffman je povedal policiji, da mu je Potter sporočil, da mora iti na nek sestanek, toda ni povedal kam. Potter je Hoffmana pa vprašal, če hoče iti z njim, toda Hoffman je izjavil, da ostane doma. Potter je bil videti zelo vesel.

Glede krogelj, ki so jih dobili v sobi, je ena iz revolverja 38 kalibra, druga pa 32 kalibra. Policija je mnenja, da je manjša krogla šla skozi Potterjev kloboč, katerega so dobili zasmojenega od smodnika, dočim je večja krogla šla skozi glavo in pri levem očesu ven.

Morris Gray, ki stanuje direktno pod onim stanovanjem, kjer je bil Potter umorjen, pravi, da je bil pretekli torek v svoji stanovanjski sobi in čakal na ženo, da ga pokliče k večerji. Naenkrat je slišal težak padec,

Rear Admiral DAVID F. SELLERS General SMEDLEY D. BUTLER Major HENRY LEONARD

Slika nam kaže majora generala Smedleya Butlerja, proti kateremu bi se imela pričeti obravnava 16. februarja, ker je v enem svojih govorov napadel Mussolinija kot ubijalca. Obravnava je bila nenadoma preklicana in general je dobil samo mil ukor. Na sliki zgoraj je general Butler, v kotu na desno je major Leonard, ki bi imel generala zagovarjati, in v levem kotu je slika admirala Sellers, ki bi bil predsednik vojaške sodnije.

Splōšna zahteva, da se Sodnija je odločila, da za spremenijo postave glede kronska žena lahko od dobivte državljanstva reče materinščino

Washington, 9. februarja. Kongres dobiva dnevno splōšne zahteve od številnih Amerikan- cev, da se poci pridobitev državljanstvih papirjev. Prvi papir, ki je veljal pred 1. julijem, 1929, samo en dolar, velja danes \$5.00, poleg tega, da si mora prositelj dobiti dve fotografiji. Stroški za drugi papir pa znašajo, poleg tega, da mora prositelj dobiti dve fotografiji, prvi \$5, potem pa še \$10. Tako znašajo stroški za pridobitev ameri- kan- ske pravice vsega skupaj naj- manj \$24.00. Kdor pa ne ve za ime ladje, s katero je došel v Ameriko, ali za dan, kdaj je do- spel, ta mora plačati še \$20.00 posebne pristojbine in iti skozi težavna pota vladnih uradov, predno se mu posreči postati državljan. Prvi papir je glasom postavil iz leta 1924 veljaven samo 7 let. Tisoče prvih papirjev bo letos postalo neveljavnih, ker ljudje nimajo denarja, da bi si preskrbeli drugi papir. Zato se nujno apelira na kongres, da ne- kaj sklene v tem oziru in olajša pridobitev ameriškega državljanstva.

Vreme!

Bivšega republikanskega councilmana Potterja so umorili. Znano mu je bilo najbrž preveč o grehah republikancev.

* Prihodnji torek je pustni torek.

kot bi kos pohišva se prevrnilo. Potem je vladal nekaj sum skoz deset minut, nakar je vse utihnilo.

New York, 9. februarja. Ako zakonska žena neče imeti otrok, mož ne more od nje zahtevati, da jih ima. Tozadevno je prvič v zgodovini ameriških sodnij odločila neka višja newyorška sodnija. Celu v tem slučaju, ako bi žena pred zakonom obljubila, da postane mati, in je fizično za materinščino popolno zmožna, da dobi otroke, da celo v slučaju, da je bila materinščina ob sklepanju zakona obljubljena in pogojena, nima mož nobene pravice ženo prisiliti k materinščini. Slo se je za slučaj lepe, mlade, 23 letne stenografinje Mrs. Marion Kahn. Leta 1929 se je poročila z Alfredom Kahn, in se je v zakonu takoj branila, da bi postala mati. Mož jo je prosil in rotil. Opominjal jo je, da mu je pred zakonom obljubila, da bo postala mati, in povedal ji je, da je ne bi nikdar ne vzel, ako bi vedel, da neče postati mati. Ker je bilo vse zaman, se je mož obrnil na sodnijo. Žena je pa naje- la odvetnika, ki jo je tako uspešno zagovarjal, da je mož zgubil v vseh instancah sodnije.

Za West Park!

V sredo, 11. februarja se vrši seja društva Valentin Vodnik, št. 35 S. D. Z. Ker pride na to sejo vrhovni predsednik Mr. John Gornik, so prošeni člani, da se seje udeležijo v največjem številu. Seja se vrši ob 7:30 zvečer v Jugoslav. N. Domu v West Parku.

* 22 oseb je bilo ubitih včeraj v bližini Varšave, Poljska, ko sta dva vlaka trčila skupaj.

Ameriška vlada se je ustrašila Mussolinija. Zakulisni boji o obravnavi proti Butlerju.

Washington, 9. februarja. Kot smo že poročali včeraj je bila obravnava proti generalu Butlerju hipoma odpovedana in ustavljena. Mornariški tajnik Adams je na pritisk "višjih sil" odredil, da se obravnava ne bo vršila, pač pa dobi general Butler navaden ukor.

Kot znano, je general Butler dne 19. januarja imel v mestu Philadelphia, Penna., govor, v katerem je silovito napadel laškega diktatorja Mussolinija. Laški poslanik se je radi tega govora takoj pritožil pri državnem oddelku vlade, in ameriška vlada se je opravičila diktatorju Mussoliniju, in nemudoma izdala povelje, da se generala Butlerja aretirar in postavi pred vojno sodišče.

General Butler je bil zadovoljen s tem in je izjavil, da je najel dobre odvetnike, ki mu bodo pomagali potrditi vse, kar je izjavil v svojem govoru. Naenkrat pa je Butler pisal mornariškemu oddelku vlade pismo, ki je položaj popolnoma spremenilo.

General Butler sicer ničesar ni preklekal v svojem pismu, toda povedal je, da mu je žal, ker je njegov govor povzročil sitnost in homatije ameriški vladi. Izjavil je v pismu, da njegov govor ni bil namenjen za javnost, pač pa samo za člane gotovega kluba, pred katerimi je govoril.

Kakor hitro je mornariški oddelk vlade dobil to sporočilo, oziroma pismo od generala Butlerja, je vlada takoj preklekala vojaško obravnavo proti generalu Butlerju in "podarila" Butlerju samo ukor, ki je pa bil zelo mil.

Butler je govoril 19. januarja v Philadelphiji, in se je tekom govora izrazil, da je laški dikta-

tor ubil nekega otroka tekom avtomobilске vožnje, ko se je peljal z Amerikancem Vanderbiltom. Mussolini je sprva zanikal, da bi se sploh kdaj peljal s kakim Amerikancem v avtomobilu, pozneje je pa svojo izjavo popravil v toliko, da "je mogoče, da se je peljal s kakim Amerikancem."

Mornariški tajnik Adams se je zadnje čase mnogo posvetoval z državnim tajnikom Stimsonom in s predsednikom Hooverjem. Očividno je bila zadeva vsem skupaj neljuba, ker so vedeli, da je Butler govoril resnico, toda so se bali zameriti se laški vladi. Zato so v naglici sklenili, da postavijo ameriškega generala pred vojno sodišče, da bi to naredilo vtis, kot da laška vlada dobi opravičilo od strani ameriške vlade, a v istem trenutku je ameriška vlada mislila, da svojega lastnega generala ne bo sodila radi njegovih izjav.

Da pa ameriška vlada ne pride v neprijetno stališče, je nasvetovala generalu Butlerju, da se nekako "opraviči," nakar bi se ukinila vojaška obravnava. General Butler, ki je videl, v kakšni zadregi se ameriška vlada nahaja radi svoje prenapelnosti, je bil toliko dober, da je pisal pismo na mornariški oddelk vlade, v katerem pravi, da njegov govor ni bil namenjen za široko javnost, pač pa samo za prijatelje. S tem je bila ameriška vlada zadovoljna in je obravnavo preklekala.

General Butler je poslal sledeče pismo na mornariškega tajnika Adamsa, ki je vrhovni predstojnik generala: V zvezi z odločitvijo mornariškega oddelka vlade, da se me postavi pred

vojno sodišče, bi rad pojasnil sledeče točke:

"Meni je predsednik kluba, pred katerega člani sem govoril, povedal, da lahko "svobodno in odkrito govorim, da ne bo nihče izmed članov govora prinesel v javnost, da bom govoril takorekoč "med štirimi stenami." Ker pa je stvar prišla v javnost, zelo obžalujem, da se je to zgodilo in da sem povzročil sitnosti naši vladi."

To pomeni toliko, da general Butler glede Mussolinija ni ničesar preklekal, samo žal mu je, da je stvar o Mussoliniju prišla v javnost.

Mornariški tajnik Adams je na to pismo odgovoril generalu Butlerju sledeče: "V očigled izjave generala Butlerja in v očigled sijajnega rekorda, ki ga ima general Butler pri vojaštvu, je mornariški oddelk vlade sklenil umakniti obtožnico proti generalu Butlerju in razpustiti vojaško sodišče, ki bi ga imelo soditi. Toda, general Butler naj si zapomni, da nikakor ne odobrava enakih izjav, ker privedejo do tega, da se poslabšajo mednarodne razmere, in so enake izjave od strani ameriških vojaških uradnikov obsojanja vredne. S tem vam mornariški oddelk vlade pošilja uradni ukor."

Cornelius Vanderbilt pa medtem poroča iz Phoenix, Arizona, da je "zelo vesel," ker je bilo vojno sodišče odpoklicano, in da general Butler ne bo sojen. Kot znano, je bil Vanderbilt dotični človek, ki je generalu Butlerju povedal vso stvar glede Mussolinija in njegove krivde. Obenem so se izjavili admiralji, ki so bili imenovani, da sodijo generala, da so zelo veseli, ker jim ni treba soditi v "neprijetnem slučaju."

Solnčni žarki regulirajo naše vreme

Washington, 9. februarja. Dr. Abbott od Smithsonian zavoda je znova potrdil teorijo, da solnčni žarki vplivajo na naše vreme. Meteorologi so bili doslej splōšnega mnenja, da je vreme odvisno od nepravilnosti zemeljske površine. Dr. Abbott je s posebnimi aparati meril solnčne žarke in vselej dognal, da so slednji upljivali na spremembo vremena, bodisi v Ameriki ali kje drugje.

Zaposleni Mr. Rakar

Preteklo nedeljo je bil naš slovenski brivec, pevovodja in pevec in izborni igralec, Mr. Martin Rakar iz Collinwooda, prav gotovo najbolj zaposleni Slovenec v Clevelandu. Popoldne je tekom slovenskega radio programa vodil svoj pevski zbor "Ilirija," zvečer je pa nastopil kot glavni igralec pri Triglavski igri "Nebesa na zemlji." Eno kot drugo je izborno rešil. Zlasti pri igri v S. N. Domu mu je navzoče občinstvo burno ploskalo. In prihodnji nedeljo pa nastopi Mr. Rakar v eni glavnih ulog operete "Darinka," ki se bo pela v Slovenskem Domu na Holmes Ave. O tem poročamo še podrobneje.

Razprodaja čevljev

Opozorjamo na oglas Frank Suhadolnika, 6107 St. Clair Ave., kjer je sedaj v teku razprodaja najfinejših čevljev. Cene so izvanredno znižane.

Mihelich predlaga

Slovenski councilman John L. Mihelich je pri sinočni seji mestne zbornice predlagal, da mestna zbornica takoj razpiše \$5,000 nagrade onemu, ki dobi morilec bivšega councilmana Potterja. Predlog je šel na pristojni odbor. "Kot je važno, da najdemo morilca councilmana Potterja," je rekel Mihelich, "pa je še veliko bolj važno, da najdemo one višje sile, ki so morilec najele!"

Igralcem Pasijona

V sredo, 11. februarja, ob 7. uri zvečer se vrši skušnja v Slov. Narodnem Domu za vse igralce. Vsem so poslale karte, katere prinesite s seboj, da jih izročite pri vratih. Važno je, da je vsak igralec točno na mestu. Pridite gotovo vsi. — Režišer.

Seja direktorija

Danes, v torek, 10. februarja, se vrši redna seja direktorija S. N. Doma. Pričetek ob 8:30 zvečer. Ker je na dnevnem redu več važnih zadev se prosi vse direktorje, da se gotovo udeležijo seje. — Tajnik.

Vile rojenice

Obiskale so preteklo soboto družino Mr. in Mrs. Schümer, 18910 Chicasaw Ave. in prinesle zalo hčerko. Čestitke!

* 50 oseb je zbolelo v Los Angeles, ko so zavzvale ekstrakt iz gingerja.
* Epidemija influence je začela razsajati v Mexico City.

Stric Sam naroča žganje za zdravila

Washington, 9. februarja. Zakladniški oddelk vlade je naročil raznim distilarnam v Pennsylvaniji in v državi Kentucky, da naredijo dva milijona galon žganja za medicinske svrhe. Ta naloga je glasom prohibicijske postave, ki zahteva od vlade, da ima vselej dovolj žganja na razpolago za medicinske svrhe.

Listnica uredništva

Mr. in Mrs. John Bazil, Eveleth, Minn. Prejeli smo vaše cenjeno pismo glede slovenskega radio programa, katerega ste slišali v Minnesoti. In nam svetujete, da bi najeli močnejšo postajo, da bi vsi Slovenci v Ameriki slišali slovenski radio program. Dober nameh in nasvet imate, toda pomislili niste na stroške. Ena ura na WTAM radio postaji v Clevelandu velja \$900.00, poleg tega pa je treba preskrbeti pevski talent, in poleg tega postaja ne bi dovolila oznanjevat v slovenščini. Torej vidite, kje nas čevlji žuli. Vesele nas pa, da slišite v oddaljeni Minnesoti slovenski radio program, pošiljan iz Clevelanda. Lep pozdrav!

Popravek

V oglašu Chicago Chain Store od zadnjega petka bi se moralo glasiti, da se prodajajo moške nogavice po 15c, in ne ženske.
* Danes je zadnji dan, da plačate račune za plin.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ... \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 centa.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljke naslovite: Ameriška Domovina,
4117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 9628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 34. Tue., Feb. 10th, 1931.

Lakota in "prosperiteta"

II.

Uradniki in delavci Rdečega križa so obiskali na stotine in stotine domov prizadetih ljudi. Pri nekaterih teh družin ni bilo niti repe, niti kake druge zelenjave ali sočivja. Prav tako malo je bilo tudi krompirja, v nekaterih krajih pa sploh nič, kajti letina krompirja je bila skrajno slaba. O svežem mesu niso našli v teh krajih uradniki Rdečega križa niti sledu, kajti vsled neznosne suše je poginila tudi večina divjih zajcev in veveric.

V nekaterih krajih so bile razmere naravnost nevzdržne in ljudje so se preživljali z nezaužitimi stvarmi. V nekem okraju države Kentucky so farmerji, ki so bili zelo prizadeti vsled suše, domnevali, da drugod ne more biti slabše, kakor je pri njih; naložili so torej svoje siromaštvo na vozove ter se podali na pot v druge kraje. Uradniki Rdečega križa so končno našli te usmiljenja vredne reveže v neki zapuščenem premogarski naselbini, kjer so prebivali v zapuščenih kočah brez oken, stradajoči in premraženi. Možje, njih žene in otroci so bili skoro goli in pokriti le z najpotrebnejšimi capami.

Nezaposleni delavci v južnih državah so na neprestanem pohodu iz kraja v kraj, in kdor ima sorodnike farmerje, se navadno zateče k njim, kjer pa ga čaka samo spoznanje, da je tam sila prav tako velika, kakor v mestih, ali morda še celo večja, in da je prišel samo z dežja pod kap.

Ena najzadostnejših posledic te lakote je tudi ta, da se je obisk šol šolo-obveznih otrok zelo znižal. Iz vseh prizadetih okrajev dobiva vodstvo Rdečega križa od šolskih vodstev poročila, da se je zelo znižalo število otrok, ki pohajajo šole, ker ti otroci nimajo dovolj gorke obleke in mnogo izmed njih jih trpi pomanjkanje. Učitelji in učiteljice poročajo, da mnogo otrok ne prinaša s seboj nobenih sendvičev ali sploh kakega prigrizka, mnogo ohih, ki ga prinesejo, pa se tega prigrizka ne dotakne, temveč ga odnesejo spet domov, ker so doma morda še bolj potrebni in gladni.

V šolah teh okrajev je prišel Rdeči križ s pomočjo učiteljskega servisirati otrokom opolno toplja živila.

V gornjem smo navedli samo nekaj najžalostnejših dejstev in razmer, v katerih se nahaja prebivalstvo Zedinjenih držav v prizadetih okrajih. K vsej tej veliki nadlogi, ki jo je prinesla prebivalstvu Amerike lanska suša, je v veliki meri pripomogla še sedanja republikanska administracija, ki je s svojimi odredbami, nes pametno trgovsko politiko in visoko carino, storila svoje, da je stagnacija tembolj občutna in da povprečni delavec ne more ne živeti, ne umreti. Pri vsem tem pa je najzadostnejša in najbolj nezasišano to, da se predsednik Hoover na vse kriplje upira, da bi dala ameriška vlada potrebnemu prebivalstvu kako izdatnejšo pomoč. Ameriška vlada je imela vedno dovolj denarja za pomoč potrebnim v drugih deželah; pomagala je od lakote prizadetemu prebivalstvu Rusije in Nemčije, po potresu prizadetim Japoncem in drugim, nima pa denarja za svoje lastne stradalajoče državljane, katerim je obvezana v prvi vrsti pomagati! Ameriški pregovor pravi: Charity begins at home, to da kakor je videti, je vladi ta pregovor neznani. Prav je lepo, če vlada najbogatejše dežele na svetu pomaga vsem, ki so pomoči potrebni, nerazumljivo pa je, da ne pomaga svojim lastnim potrebnim državljanom, kajti koncem koncev je vendarle vsak sam sebi najbližji.

Krilatica "Hoover for prosperity" se je žalostno izjavila. Srednji sloji in delavstvo je spoznalo, da je prišlo z dežja pod kap, ker to občuti na lastni koži. In pri vsem tem je naravnost nerazumljivo to, da se še dobe politični voditelji in časnikarji, ki se drznejo v očigled vsega tega, kar nam je nakopala republikanska administracija na glavo, še isto zagovarjati in priporočati, kakor se slišijo tuintam tudi glasovi, da misli Hoover ponovno kandidirati pri prihodnjih predsedniških volitvah. Ta trud pa si Hoover prav lahko prihrani, kajti državljani Zedinjenih držav imajo več kot preveč prosperitete, ki sta jo dala deželi on in njegova stranaka, zato bodo volilci Zedinjenih držav pri prihodnjih predsedniških volitvah poskrbeli, da bo končno veljavno te republikanske "prosperitete" konec!

D O P I S I

Euclid, O.—Evo nekaj novic: Dobro poznani rojak Anton Puhar se je podal v Florido na poštne pisne za par tednov. — Želim mu dobro zabavo v solnčni Floridi in srečen povratek.

To zimo imamo zares krasne dneve in posebno pri nas v Euclidu je zelo lepo in prijazno, prav kakor spomladi. Dnevi so tako lepi, da človek kar ne strpi v hiši, zlasti sedaj, ko nismo preveč zaposleni. Pa pustimo to! Samo da bi se kaj znebili sedaj v predpustu. Kakor vsak drug, tako sem tudi jaz radove-

den in začel sem povpraševati svoje prijatelje in znanke, kje da bo kakšna "ohcet" na pustno nedeljo. Toda nihče ni nič vedel in mi ni vedel dati odgovora. Nato se podam s svojim "špancirštokom" na izprehod po naši beli Ljubljani in srečam našega "kranjskega Janeza" iz Ljubljane.

"Kam pa ti kolovratiš?" ga pobaram.

"I, veš kam? Doli k blagajni to! Samo da bi se kaj znebili sedaj v predpustu. Kakor vsak drug, tako sem tudi jaz radove-

deležen tiste ohceti, ki je zadnja pred pustom."

"Kdo se pa vendar ženi?"
"Kaj ne veš? Županova Mica, in sicer ravno na pustno nedeljo; vzela bo pa tistega Anžeta, ki jo je enkrat iz ljubezni objel tako močno, da so ji kar rebra pokala."

"O, če je tako, potem pa še jaz pridem, ker vem da bom dobil še kako nogo od petelina."

Vse to se bo vršilo 15. t. m. ob 8. uri zvečer. — Pa pripeljte še svoje prijatelje, ker je to zadnja nedelja za ples in drugo zabavo.

Predstavo priredi dramatično društvo Naša Zvezda v šolskih prostorih sv. Kristine na Bliss Road.

K. Floss.

Euclid, O.—Pri nas smo dobili novega župnika, Rev. A. L. Bombacha, katerega smo vsi prav veseli. Izvolili smo tudi nov odbor in upam, da bomo prav lepo napredovali. Brezposelnosti je tudi pri nas preveč, kot povsod.

Tem potom se najlepše zahvalim cleveandskim ženam in mojem za tako velikodušni dar, ki so ga darovali v denarju 1. februarja za pralni stroj. Ne morem se zadostno zahvaliti, oziroma moja žena. Obenem se zahvalim tudi za lepa božična, darila, katere ste nam darovali. Ne bomo vas pozabili, dragi znanci in prijatelji, ker ste se nas spomnili v teh kritičnih časih. Zato se vam v imenu moje družine vsem še enkrat prav topla zahvaljujem.

Pozdrav vsem čitateljem, listu pa mnogo uspeha v 1931.

Ignac, Ana Lužar in otroci,
21020 N. Vine St.

New York, N. Y.—Pri odhodu v staro domovino, predno se

podam na tisto plavajočo hišo, katero smo "zarentali" po posredovanju tverke Mihelich Co. za kakih 6 dni, se potom Ameriške Domovine še enkrat poslavljamo od vseh svojih sorodnikov, znancev in prijateljev, posebno pa od svojih otrok, ter se vsem prav iz srca zahvalim, kar so storili zame v času desetletnega bivanja med njimi in ob času odhoda iz Amerike. Zahvaljujem se vsem, ki so me spremljali na kolodvor. Dalje se zahvaljujem g. L. Pirca za naklonjenost in slovenskemu radio klubu za lepo točko, meni v počast zaigrano. Lep pozdrav tudi uredniku kolone "Če verjame, al' pa ne," s katero se bom tudi naprej zabaval, če bo prišel časopis čez morje, če ga ne bodo ribe prej požrle.

Vse tiste, kateri so me pooblastili z raznimi naročili za njih svojce v stari domovini zagotavljam, da bom vse opravil po svoji najboljši moči. Tudi željo mojega bratranca Fr. Levstika iz Lakewooda bom izpolnil in mu bom kupil v Sodražici, kadar bo tam semenj, konjička ribniške izreje. Ravno tako bom skušal ustreči tudi tistim, ki so mi naročili za rejte, lončene fajfe in tudi tistemu bom ustregel, ki je naročil rdečo marelo.

Končno vse skupaj še enkrat prav lepo pozdravljam in ostajam vaš

Jernej Perušek.

Popravek

Mrs. Mary Umetić, ki je zbiral prostovoljne darove za gasilsko društvo v Žužemberku, nam je poslala sledeče popravke, ki so se nahajali v seznamu darovalcev: Nabiralka Mary Umetić; darovalci: po \$1: J. Vidmar, F. Ahlin, Anton Pucelj in Mary Maren je darovala \$1.00.

Vesti iz domovine

Deklica se je zadušila v dimu. V neki vinčariji na Polensaku se je dogodila tle dni nesreča. Hiša je zahtevala življenje 13 let stare deklice. V neki dolinici na Polensaku pri Mariboru stoji vinčarija vdove Sešerkove. Žena je znana kot dobra gospodinja in je živela sama s svojo 13-letno hčerko. Te dni je Sešerkova močno zakurila peč, spravila hčerko spat in se odpravila k sosedovim, da si zmelje nekaj žita. Hiša je pred odhodom zaklenila in vtaknila ključ v žep. Med njeno odsotnostjo in hčerkinim spanjem se je pa zaradi razbeljene peči vnela obleka, ki se je okrog peči sušila, in pričela tletiti. Tlenje je povzročilo neznošen dim, ki je deklico tako dušil, da se je sicer prebudila, a v zmedbi si menda ni mogla pomagati. Medtem se je mati vrnila in slišala hčerkin jok. Ko pa je hotela vrata odkleniti, je opazila, da je ključ izgubila. Tekla je nazaj, da bi ga poiskala, a ker ga ni našla, je naposled s silo vlomila vrata, toda bilo je prepozno. Deklica je ležala trda in negibna na tleh.

Po 15 letih je izločil kroglo. Stanoje Saković iz Negotina je bil v vojni, leta 1915 ga je pa sovražna krogla iz trojne puške težko ranila v vrat. Dolgo je ležal v bolnici in se boril s smrtjo, vendar so ga rešili, toda svinčeno kroglo, ki ga ranila, v njegovem vratu niso našli. Tako se je Stanoje vrnil domov s kroglo v telesu. To ga ni oviralo pri delu do zadnjega časa. Pred dnevi je pa začutil velike bolečine in moral je leči. Končno je šel k zdravniku in prosil za pomoč. Zdravnik dr. Stanoje Nešić ga je preiskal in ugotovil, da ima nesrečnej v mehuru svinčenko, ki mu je povzročila velike bolečine. Bolnik je po nekaj dneh svinčenko izločil. Kirurg dr. Nešić je izjavil da gre za prav redke primer v medicini, ki zasluži vso pozornost zdravnikov. Opisal je zadevo tako-le: Pred dnevi je prišel k meni Stanoje Saković in mi potožil, da že 20 ur ni šel na vodo. Imel je velike bolečine in po nekajdnevem lečenju je izločil projektil strojne puške.

Strašen požar pri Kostanjevici. V vasi Dobe, št. 11 je pri posestniku Jožetu Goršku nastal požar, ki mu je pokončal vse imetje. Goršek je moral ubežati skozi okno, da si je rešil golo življenje. Poleg vsega imetja mu je zgorelo tudi 1,500 Din, katere je hranil, da si kupi prašiča. Ljudje pravijo, da takega požara že ni bilo od leta 1909, škoda je nad 70,000 Din, zavarovan je bil pa za samo 30,000 Din.

Kmetje ubili pet volkov.

bil pa za samo 30,000 Din.

V preteklem letu je bilo 12,106 izseljencev. V minulemu letu se je izselilo iz Jugoslavije preko Jesenic 7,146 oseb v prekomorske države in 4,960 oseb v tuzemske države, torej vseh izseljencev v minulemu letu je bilo 12,106. Povratnikov iz prekomorskih držav preko Jesenic je bilo 6,040. Deportiranih je bilo iz prekomorskih držav 267, iz tuzemskih pa 87. Repatriancev iz prekomorskih držav je bilo 928, iz tuzemskih 313. Vseh vrnjencev je bilo torej 7,635. Potnih listov je bilo pregledano na jeseniškem omejenem policijskem komisarijatu ob priliki potovanja v državo ali iz nje Jugoslovancev 52 tisoč 994,

Američanov 2430, Avstrijcev 23,294, Bolgarov 4,057, Grkov 1,362, Angležev 417, Italijanov 3,570, Madžarov 682, Nemcev 29,161, Poljakov 698, Turkov 138, Romunov 688, Francozov 995, Čehoslovakov 9,150, Švicarjev 1,084, ostale države 2,361; vseh skupaj torej 133,030 potnih listov. Na ekspozituri komisarijata na Bledu je bilo potnikov med sezono 17,322. Vseh potnikov preko Jesenic je bilo torej 150,352. Kakor je iz tega razvidno, je v minulemu letu pasiralo jeseniško postajo lepo številno tujece. Tujski promet pri nas je izredno velik. Vse ta promet se poveča še s turisti, smučarji, izletniki, ki pri teh številkah še niso vračunani.

Od Soče do Jadrana

Nečuvjen napad na goriškega nadškofa.

"Piccolo" očitno v dogovoru z vladajočim sistemom in v pospeševanje njegovih namer uporablja otvoren govoriščni jezik državnega tajnika Julijske pokrajine, Mandruzzato, za napad na slovensko duhovščino in njenega najvišjega predstojnika, kakršnega kljub brezobzirnosti fašističnega režima do danes še nismo brali. Imenovani list pravi, da je "govor visokega dostojanstvenika, ki je vrh tega goreč katoličan v smislu najčistejših tradicij rimske cerkve, odkril vso protidržavno in protitalijansko miselnost tako slovenske duhovščine kakor goriškega metropolita. Katoliška Cerkev v Julijski Krajini ni rimska, ampak slovenska. Njena naloga se uporablja izključno v obrambo neke slovenske kulture, proti kateri govorita tako zgodovina kakor dobri okus. Protitalijanska miselnost gotovih prelatoz je vrgla s sebe celo dosedanje krinko političnega nadstrankarstva in se najvišja cerkvena oblast v Gorici obnaša tako kakor bi se obnašala v Ljubljani. V kraških cerkvah se mobil Bog v najrjemšim izmed vseh jezikov, kakor da bi bila latinščina, ponos rimske cerkve, bogoskrbnstvo. Nadškof ničesar ne stori, da bi se vzgajal italijanski duhovniški naraščaj. Italijan se v primorskih cerkvah čuti popolnoma tujeja, niti mentaliteta niti obleka duhovnika ga ne spominja, da se nahaja v katoliški, apostolski in rimski cerkvi. Če je ovčica italijanska, se pastir zanjo sploh ne zmeni. Ni enega samega slučaja, da bi se bil najvišji cerkveni pastir Julijske Krajine kdaj postavil na stran italijanske oblasti v svrhu koristne politične in verske kolaboracije, kakor svojčas v Avstriji. "Evidentno je," vzklila na koncu tržaški dnevniki, "da se tak položaj ne more nadaljevati!"

Nova doba na Goriškem. Goriški prefekt Tiengo se je lotil dela z vsemi svojimi nfidnimi silami. Fašisti napovedujejo po novem letu "novo dobo." V akcijo stopijo skvadristi pod poveljstvom fašističnega tajnika Avvenantija, ki je že organiziral "skvadre." Napovedani so pohodi v vasi, ki jih fašisti smatrajo za odporne. V Gorici se je vršil sestanek fašističnih zaupnikov z dežele, zdravnikov, učiteljev in občinskih načelnikov. Vodil ga je g. Avvenanti. Sklenjeno je bilo, da se uvede "nova doba," zginit mora vsa slovenska inteligenca, vsi zavedni trgovci in gostilničarji ter bolj izobraženi kmetje. V teku petih let mora biti manjšinsko vprašanje v Italiji za vselej rešeno! Poslej ne sme biti več govora o Slovenceh. Nadaljevati je treba brezobzirno boj proti slovenski duhovščini. Fašisti trde, da novi prefekt povsem odobrava Avvenantijev načrt, da je tudi on mnenja, da se da slovenstvo v teku petih let povsem iztrebiti. Vodstvo vse politike je prevzel Avvenanti, ki pravi, da se mu je posrečilo zrušiti celo ustanove, ki jih je poklical k življenju sam

Mussolini!

Davek na prešiče. Na Goriškem je kmet doslej plačal 20 lir občinskega davka za vsako svinjsko glavo. V času, ko je fašistični tisk poln "veselih" novic o znižanju davkov v Italiji, pa je bil ta občinski davek povišan na 45 lir! Marsikateri kmet sploh ne more zaklati prašiča, ker nima denarja, da bi plačal davek. V goriški občini, h kateri so bile nedavno priključene čisto kmečke vasi Štandrež, Podgora, Solkan, Št. Peter in Vrtojba, znaša zdaj ta davek kar 70 lir od 100 kg žive teže. Ker se svinjina prodaja izpod 4 lire kilogram, je razvidno, da mora kmet plačati občini skoro petino vrednosti prašiča! Po pravici trdijo kmetje, da je bilo bolje pod grofi, ki so terjali desetino. Davek je treba plačati ne glede na to, ali se prašič proda ali pa zakolje za domačo uporabo. Občine upravljajo fašistični komisarji, ki po svojem gospodarijo z občinskimi imetjem. Ljudstvu niso odgovorni.

Božič na Vipavskem. Na sveti večer je maseval v Dobravljah oče kapucin iz Sv. Križa. Po "Te missa est" je začel pridigati v italijanskem jeziku. Verniki so takoj zapustili cerkev. Na sveti dan je pa v Skriljah opravil službo božjo oče kapucin iz Sv. Križa. Med sv. mašo se je lotil pridigati v italijanščini. Tedaj se je zgodilo nekaj nepričakovane. S klopi je vstal sirovolas starec in pozval vernike: "Predragi! Molimo rožni venec v čast Kristusovemu rojstvu!" Potegnili je iz žepa molek in pričel moliti naprej; verniki so ne navadno glasno odgovarjali in pater je utihnil. . . Se prejšnja leta so svetokriški kapucini hodili pridigati v okoliške fare. Pridigali so vselej slovenski. Letos so hoteli uvesti italijanščino v cerkev. Ljudstvo jim je primeren odgovorilo. Opomniti je treba, da so kapucini prišli iz Italije mesto pregnanih slovenskih.

ZAKAJ SE KONJ NE UTRUDI, KADAR STOJI

Mi vidimo konje stati na cesti in v hlevu po ure in dneve in nam gotovo večkrat padne na um, zakaj se konj ne utrudi, ko stoji. Priroda je pač ustvarila konje tako, da jih stoji ne utrudi in da se od dela odpočijejo, ne da bi jim bilo treba ležati. Členki konjskih nog so tako zgrajeni, da jim noge stojijo tako trdno kot stolpi brez posebnega mišičnega napora. Konjsko telo stoji na nogah, kakor miza na svojih nogah. Šele pri hoji ali teku mora konj napeti svoje mišice. — Večina konj pa leži počivši v hlevu, to pa ne zato, da si odpočijejo noge, ampak vrat, ki mora nositi težko glavo. Konjska glava namreč ni kakor človeška, ki je podprta s primerno debelim in krepkim vratom, ampak konjski vrat je dolg in širok, ki potrebuje pomoči počitka svojih mišic. So pa tudi konji, ki nikdar ne ležejo, ampak spijo stoje, pa se vendarle pri tem dobro počutijo.

Če verjame, al' pa ne.

Vsem tistim, ki si belijo glave, zakaj ni bilo zadnji petek moje kolone v listu tem potom naznanjam, da ne bom povedal, zakaj je ni bilo. In tudi če bi povedal, bi mi ne verjeli, ker ste že vsi napravili svojo sodbo o tem in tudi vem kakšno. Se celo Martin Rakar je pel v nedeljo: Ko b' vinčka ne b'lo . . . kakor da bi moral res povsod imeti ohajčan svoje prste vmes.

Majaronček se ga je bil nalezil in toliko da se je primajal do domače hiše. Do hišnih vrat so vodile tri stopnice, katere so se zdele Majarončku tako visoke, kot Triglav. Poskusil jih je preplezati in je z velikim trudom prilezel do druge stopnice, dalje pa ni šlo. Ko Majaronček vidi, da ne bo šlo, se pa lepo komodno vleče na trato pred hišo, kjer tudi kmalu prav sladko zaspi. Bilo je to na 25. januarja in dasi brez snega, pa vseeno precej hladno. Nekaj časa ga je še grel ohajčan, pa je "furnez" kmalu ponehal in začelo ga je zebsti, da se je prebudil. Pa se sklone na komolec in zavpije: "Mica, kaj ti nisem še stokrat rekel, da ne puščaj okna odprta! Saj veš, da me začne takoj trgati, ako name vleče preprih. Kar takoj mi zapri okno!"

Mož je bil lahkoživček, žena pa jako skrbna gospodinja. Vse pridige in drugi "priročni" navsveti niso izdali, mož se kar ni hotel poboljšati. In tako je zopet nekega dne prišlo med njima do naslednjega razgovora: "Pa se ne boš nikdar poboljšal? Kam bomo pa prišli, ko vse zapišes in zaigraš, jaz se pa ubijam! In kolikokrat si mi že obljubil, da se kesaš in da boš ves drugačen."

"Saj se kesam, strašno se kesam."

"Šur da se kesaš; kako dolgo se pa že kesaš?"

"Odkar sva se v zvela."

"Jaz pravim, da je velika krivica za moške, da imajo ženske povsod prednost in v vseh ozirih lažje, kot pa mi moški."

"Kje pa misliš, da imajo lažje?"

"Pri desetih božjih zapovedih."

"Kako to?"

"No, ženske jih imajo samo devet."

"Samo devet?"

"Ja, samo devet; saj pravi deseta božja zapoved: Ne poželi svojega bližnjega žene! Ta vendar za ženske ne velja."

"Gospod doktor, vi ste mi vendar zatrjevali, da boste rešili mojega moža vseh bolečin, zdaj je pa mrtev."

Zdravnik: "No, ali ga zdaj kaj boli?"

"Slišal sem, da bo odšel Jackson na večmesečni izlet po Evropi. Ali mu je to svetoval njegov zdravnik?"

"Ne, njegov odvetnik."

"Predno vzamem vaš slučaj v roke, hočem vedeti: ali ste kriji ali ne," reče odvetnik novemu klientu.

"Če sem kriv? Mislite, da bi najel najdražjega odvetnika v mestu, če bi bil nedolžen?"

Kmetica prinese v Ljubljano v jersbasu jajca naprodaj. Gre doč čez frančiškanski most, se zadene vanjo eleganten gospod tako, da pade kmetici jersbas v glave in se vsa jajca ubijejo. "Pardon, mama, pardon!" se opravičuje vljudni mešanec. Kmetica se pa oglasi: "Ti bom jaz dala pardon, nič pardon, jajca plačaj, škric!"

ČRNA ŽENA

ZGODOVINSKA POVEST
Priredil Javoran

Po onem čudnem dogodilju je že legala na zemljo deseta noč. Kakor takrat je stal France zopet nočoj na istem mestu na straži, na najskrajnejši postojanki zunaj mesta. — Ura je bila polnoč. Vsa narava je počivala in snivala sladke sanje in nad zemljo je vladala skrivnostna tišina, le France je korakal zamišljeno semintja. Čuj! tam spodaj v bičevju se je nekaj gatanilo in zašumelo. Bila je svetla noč in zadnji krajec mesecev je pošiljal na zemljo še toliko močno svetlobo, da se je precej natančno lahko razločilo daleč na okrog. France se je hitro ozrl tjakaj in opazil, kako se je prepiral neki temen zvitek oprezno skozi bičevje. Bliskoma je potegnil meč in zakričal: "Stoj! kdo tu?" Postava v bičevju se je potajila in se začela pomikati nazaj. Kmalu je izginila Francetovim očem. Pol ure je zopet vladala tišina, kar je zaslislal od nasprotni strani neki zvenec glas. Bili so mehki, nežni in vabeči glasovi gosli. In zdaj je zadonel med svirajoče gosline glasove še ženski glas — za Boga! bila je Nigana! spoznal je njen mehki in pretresujoče nežni glas. — Pela je:

"Odkar mi mati v grobu spi, srce mi vedno bolj medli..." itd.

France je že nameraval dati znamenje sosednjim stražam, a upadel mu je pogum, v prsni ni več čutil tolike moči; deloma se je namreč sramoval, da bi zaradi slabotne ženske skical skupaj vse straže, deloma ga je skrbelo, da bi s takim činom utegnil Nigano spraviti v nesrečo. In z mišljenjem se je zopet vzbudila v njegovem srcu ljubezen do žene in hrepenenje po sreči... Toda ne sme ga videti, ne sme govoriti z njim, zlasti ne tu na straži. — Medtem ko je premišljeval, kaj bi ukrenil, so se mu vedno bolj bližali glasovi in v noč se je razlegala še krepkejša in strastnejša ciganska pesem:

"Po svetu jaz okrog blodim, ubog cigansk otrok; v samotni tih se solzim, saj čuva me le Bog.

Ko sem na vasi se igral, nikdo ni maral me, nikdo mi roke ni podal, le vsak me karal je.

Vzemite, prosim vas, med se, kako vas rad imam; a rekali so mi smeje: cigan naj bode sam.

Zato oko se mi solzi, ker svet sovraži me, le ena duša še živi, ki vendar ljubi me.

Zato pa hodim v temni log, kjer ptički žvrgole, tam zabi tuge in nadlog užaljeno srce.

Ko pridem k mili mamici, vesel pač bodem spet; o! kmalu, kmalu tja dospem kjer več ni zla, ne zmot."

France je napeto poslušal. Sapa mu je zastajala, srce se mu je krčilo. Kaj naj stori? — Prav blizu njega je rastel gost jelšev gozd; naj se li skrije vanj? Iz grma bi lahko opazoval vse okrožje, katero spada pod njegovo stražo, njega bi pa nihče ne opazil. — Rečeno, storjeno. — Samo par skokov in že je bil pri grmu, a preden je mogel potegniti še noge v grm, je začutil, kako ga je nenadoma objelo okoli vratu dvojne rok in nad svojo glavo je opazil dvojne žareče oči. Na uho so mu pa že donete strastne, z jokom skoro zadušene besede:

"O! ljubi Radko, zopet te

imam! Slednjič si vendar zopet moj! — Radko, zakaj si mi napravil to?"

S silo se ji je izvil France iz objema. Nigana je skočila iz grma in stopila predenj s prekrižanimi rokami. Obležena je bila skoro enako kakor jeseni, le da je bila sedaj njena obleka še bogatejšje okrašena s tkaninami in dragimi kamni; lase je imela pomaziljene z duhtečimi dišavami in vrhu glave se ji je svetil srebrn venec.

Hotela ga je še enkrat objeti, a mož jo je surovo pahnil od sebe in ji šepetal:

"Nigana, ne pehaj me v nesrečo! Stojim na straži in zato ne smem z nikomur govoriti."

"Kaj? z menoj ne smeš govoriti? Z Nigano, svojo ženo, ne smeš govoriti?" mu je kričala žena v obraz tako od blizu, da je čutil na svojih ustnicah njen vroči dih.

"Nigana, saj nisem več tvoj ampak sedaj služim domovini; prisegel sem ji zvestobo in oddaj je moje življenje boj zoper turške pesjane."

"In meni? Nisi li meni poprej prisegel zvestobe pri Očetu in Sinu? Nisem te pustila zlatolasi ženi na Kranjskem, pa te tudi vojski ne bom pustila. Moja pravica je starejša, močnejša!"

"Nigana, ti si kriva. Če bi bila izpolnila le deseti del svojih obljub, bi te ne bil nikdar zapustil; a zdaj ne pomaga nič. Cesarja služba je stroga in nanjo sem sedaj navezan z dušo in s telesom. Prisegel sem svojemu vrhovnemu poveljniku Sigmundu Polheimu, ki že tri leta povečuje obmejnimi četami. — Sicer pa tu tudi ni tako samotno in zapuščeno kakor v tvoji hiši v Bjelini."

"Tako samotno! Tako zapuščeno!" je vzdihovala žena. "O, Radko, ne morem pomagati. Pustinski duh me zgrabi kakor veter kosmič prediva, pa ne morem več obstati. In tedaj nisem več Nigana, ampak samo postava brez duha, brez duše, brez volje. Žene me proč, ven v tujino, ne vem kam, in ne morem se braniti. — Toda Radko, pojdiva proč iz Bjeline, pojdiva na zeleno štajersko, kjer so lepa mesta in prijazne vasi in kjer prebivajo dobri ljudje; tam me ne bo dohitel pustinski duh, tam bom vedno ostala pri tebi."

"Ne gre kar tako, ni mogoče, Nigana; cesarju sem prisegel in če se izneverim prisegi, me doleti smrtna kazen."

"Saj nisi imel pravice prisesti cesarju; s to prisego si ravnal zoper svojo dolžnost, Radko, ti si nezvest, verolomen!" je strastno jadikovala žena; "ali se še spominjaš, kako si mi dal besedo pred belim duhovnikom v Bjelini?"

"Nigana," jo je strogo zavrnil mož, "ti si verolomna, ti si mi bila nezvesta. Stokrat si ti ravnala zoper svoje dolžnosti; zato me je pa duhovnik v Bjelini odvezal od moje besede. Prost sem in svoje življenje sem daroval cesarju."

"Radko, Radko! Ali je res? Ti si prost? Osvobodil si se? — Nigane ne poznaš več? Nigana ti je tujka, preslaba; več ne maraš zagorele ciganke? Zopet hočeš proč med divje gore k zlatolasi ženi! Toda prisegam ti pri svetlih zvezdah, da ne smeš biti srečen z njo, tega nikakor ne pustim. — Za teboj pojdem, če teba na konec sveta, in če te najdem pri njej, umorim njo in tebe!"

"Nigana, brzdaj svojo strast," je rekel mož žalostno, "saj ni maš vzroka, da bi postala ljubosumna. — Zalke v svojem življenju ne bom videl nikdar več. Ne pojdem med gorenjske gore, marveč v krvavo vojsko; tam me bo sprejela blesta smrt v svoje naročje. Če bom umrl za domovino, bom vsaj vedel, zakaj sem živel."

"O, ljubi Radko, tudi smrti te ne pustim! Svoje življenje moram dati meni in nikomur drugemu in tudi smrti ne! Ne, ne, ni mogoče, pri tej misli se kar tresem! Rajša, kakor da bi videla

tebe mrtvega, rajša umrjem jaz! V vojsko ne smeš! Naročila bom svojim rojakom, da te bodo skrivaj odpeljali, tako da te cesar ne bo nikdar več dobil!"

"Nigana, nikar ne ravnaj ne-premišljeno. Moja služba je neizprosna; kdor bi položil le roko name ali če bi pokazal le najmanjše znamenje nasilja, ga moram prebosti, pa četudi si ti ali tvoji rojaki."

"Mene prebosti?" je divje zaklicala ciganka, "prebodi me, tu stojim pred teboj, mirno in tiho — le zabodi mi meč v srce in potem greš lahko k svoji beli punčari! Svojo dušo si mi že takoj vzel in brez tvoje duše zame ni življenja."

Pri teh besedah je ciganka odstopila par korakov od njega in obstala mirna kakor drevo.

"Grozna si, Nigana," je vzdihoval France; "s svojim početjem onesrečiš sebe in mene! Premisli vendar, na straži ne bi smel govoriti z nikomur. — Sedaj sem te poslušal tako dolgo in če se to izve, bom moral za to pretrpeti težke kazni, ali bom moral iti celo v ječo. Pojdi, Nigana, pojdi proč!"

"Zaradi mene ti ne treba trpeti kazni, ljubi, dobri mož! Toda tako te vendar ne smem zapustiti. — Zopet te moram videti, zopet te moram imeti!"

Iz dalje se je začul vojaški klic.

"Za božjo voljo te prosim, Nigana, pojdi proč," jo je silil on; "patrola prihaja; če te najdejo tukaj, sva oba izgubljena."

"Ne bodo me videli, že grem, Radko, boš li jutri ob tej uri zopet tukaj?"

"Da, še dve noči bom stal tu na straži; toda vedi, da na straži ne smem govoriti; to je strogo prepovedano."

"Samo prišla bom, Radko, in ti ni treba z menoj govoriti."

"Ti pa govoriš z menoj in jaz ne smem na nič drugega paziti, kakor na stražo. — Ti se ne moreš zadržati, da ne bi govorila, jaz pa ne smem prelomiti svoje dolžnosti. Boljše bo, da zamenjam svojo stražo z drugim mestom. — Toda pojdi proč, Nigana, pojdi — pojdi! Če te najdejo tu, te bodo prišli in zaprli."

"Ne grem, dokler mi ne obljubiš, da jutri zopet prideš. Ne bom govorila s teboj, niti besedice ne, — samo da te bom videla in da bom pri tebi!"

"Da, jutri zopet pridem, Nigana, toda sedaj teci, da te ne opazijo!"

Strastno mu je stisnila še roko v slovo in nato je skočila kakor veverica v grm in izginila v njem. —

Naslednji večer je Bregar zopet stal na svojem navadnem mestu na straži. Še dve uri je manjkalo do časa, ob katerem je prejšnji večer prišla ciganka. S strahom je mislil France nanjo. Kakor ure dolge so se mu zdele minute. Slednjič se je zaslislalo lahno šuštenje in naenkrat je kakor iz tal izrastla stala pred njim Nigana. France je kakor navadno zaklical: "Stoj, kdo tu!" Nigana je prekrizala roki in prsi, uprla žalostno svoj pogled v njegov obraz in se ni ganila z mesta.

Nekaj časa sta stala oba kakor okamenela in si zrla drug drugemu v oči, nato je položil mož prst na usta in začel vojaško meriti svoje korake semtertja. Nigana mu je dolgo sledila korak za korakom. Ko je slednjič obstal pred jelševim grmom, se mu je vsedla krotko kakor jagnje k nogam, a ni znila nobene besedice. Ker je tudi on molčal dalje, je začela žena napol glasno jokati. Njeno stokanje mu je seglo globoko v srce, zato je začel zopet hoditi semintja. — Nigana je sedela dalje, si podpirala glavo z rokami in začela peti smrtno žalostno pesem. Pela je — v ciganskem jeziku — čisto tiho, skoro šepetajoče, tako da je mož jedva mogel razumeti posamezne besede:

"Ah, zapuščeno deklico smrt blesta vabi že na pir; potoček vroč, krvavordeč — v nje srcu je njegov izvir."

Mož se ni mogel več zdržati. Hotel je teči k nji, da bi jo potolažil. Toda že je izginila — brez sledu. Zaman se je oziral na vse strani, nikjer je ni mogel opaziti.

(Dalje prihodnjič).

Skupna društva

Skupna društva fare sv. Vida priredijo na prepustno nedeljo, 15. februarja, v Grdinovi dvorani veliko plesno veselico v korist nove cerkve sv. Vida. Izvrstna godba je najeta za to priliko. Upamo, da bo vsak vporabil to zadnjo priliko pred postom in prišel na veselico. Bo prav prijazno in domače za vse navzoče.

MALI OGLASI

Pevsko društvo Soča

Vabi se vse tiste, ki imate veselje do petja, da pridete v četrtek, 12. februarja, v Slovenski Dom na Holmes Ave., sobo št. 3, kajti potem se ne bo začasno sprejemalo novih članov radi koncerta, ki se vrši 26. aprila v Slovenskem Domu na Holmes Ave. Ker obstoji doslej samo moški zbor, so vabljeni fantje in moške, da pristopijo, če imajo veselje do petja. — Tajnik.

Peč naprodaj

zeleno emajlirana, 4 burnerji za premog, za plin. Tel. KEnmore 2748.

Stanovanje

se da v najem, 5 sob, kopališče, furnez, 5813 Prosser Ave. (35)

Naznanilo

Naznanja se iz urada društva sv. Cirila in Metoda št. 191 K. S. K. Jednote, da se društvena središča vrši drugo sredo v mesecu, v Jugoslovanskem Narodnem Domu na Recher Ave., v novi Ljubljani. Dalje se naznanja, da bo tajnica sprejemala assement en dan v mesecu tudi na svojem domu, na 496 E. 185th St., to je 185. cesta in Lake Shore Boulevard, in sicer 26. dne v mesecu. Prosi se cenjene brate in sestre, da to upoštevajo. Zavežajo se, da je točno plačevanje vam samim v korist. Nihče ne ve, kje ga nesreča čaka. S sestrskim pozdravom — Marion Kuharjeva, tajnica društva št. 191 K. S. K. J., 496 E. 185th St., — Tel. KEnmore 0363-W.

Zelo važno da znate

Zelo važno je, da se naučite na pamet tele številke: 2 0 8 8, ker vam to pride prav v mnogih slučajih.

Ni še dolgo, kar mi je povedal rojak iz West Parka, ko mu je umrl otrok: "En čas sem iskal vašo telefonsko številko v knjigah, kar se spominjam, da sem slišal na RADIO, da se glasi: HENDERSON 2 0 8 8, in spomnil sem se ravno, ko sem držal telefon že v rokah. Takoj sem bil iz zadrege in dobil vaš odgovor."

Mnogi naši odjemalci še ne vedo na pamet naše številke, kakor so bili namreč poprej že dolgo vrsto let navajeni na naše telefonske številke. Da si prihranite nepotrebno delo ter čas in sitnosti, je pametno, da si zapomnite to številko, kajti mnogokrat se kaj takega pripeti, da ni časa za iskanje telefonske številke; navadno so takrat, če se kaj pripeti, vsi zmedeni in ne vedo, kam in kako. Ako pa veste telefon na pamet, vam je stvar mnogo pomagana. Če že sami ne pokličete, pa drugim naročite telefonsko številko, ki se glasi: HENDERSON 2 0 8 8. To velja za vsa naša podjetja. Sicer imamo še druge različne številke, toda to je naš glavni telefon, ki je na razpolago dan in noč za vsak slučaj in po tem telefonu nas dobite vsak čas, kadarkoli hočete, ker imamo zvezo med seboj drug do drugega. To je zelo važno, da si zapomnite ta kratek, pa važen odstavek: — HENDERSON 2 0 8 8. Ta številka je tudi na naših koledarjih. A. Grdina in Sinovi, Pogrebni zavod in trgovine s pohištvo

V najem

se da pet modernih sob z vsemi udobnostmi, po nizki ceni. Spodaj na 980 E. 74th St. Vprašajte pri lastniku na 1053 E. 71. St., Gordon Apartment, suite No. 3, zgorej. (36)

Vaš sin

ali hčerka bi se morali pridružiti godbi, ki se je ustanovila med mladino fare sv. Vida, in ki se sedaj organizira. Organizator je Mr. Frank Bečaj, ki ima vodstvo nad enako godbo tudi pri fari sv. Lovrenca. Za pojasnila se obrnite na 3463 E. 114th St. Pojasnilo se vam bo vse natančno. (36)

Player piano

je naprodaj. Vprašajte na 1158 E. 61st St.

Soba

se da v najem za enega fanta. 1114 E. 63rd St. spodaj. 36

Stanovanje

obstoječe iz treh sob se da v najem. Vse udobnosti. Istotam se dobi gorka soba za dva fanta in garaža. 5416 Homer Ave. (34)

Odda se

ena ali pa dve sobi, s pohištvo ali pa brez. Vprašajte na 16005 Parkgrove Ave., Collinwood. (34)

Kickernick

Ženska, ki ni še nikdar nosila te vrste spodnje obleke, naj jo enkrat obleče, in nikdar več ne bo brez nje. Dobi se v naselbini samo pri nas.

JOS. STAMPFEL

6129 St. Clair Avenue
CLEVELAND, O.

DEBELI PREŠIČI NARAVNOST Z DEZELE

Vseh velikosti, živi ali osnazi, pregledani od mesta in pripeljani kamorkoli. Pridite in izberite si jih.

H. F. HEINZ

STOP 150—VINE ST.
Willoughby, O.
Tel. 110-J-2

STEINMETZ

POGREBNI ZAVOD

Invalidni voz in prvostopna postrežba. Preko 60 let v tem poslu. Mrtvaška kapelica brezplačno.

FRED W. GROSSE, asistent
3708 Lorain Ave. MEIrose 2098

Devet let smo že na istem protoru

JAKO FIN

PREMOG

The Northern Ohio Fuel Co.
1007 E. 61st St.
HENDERSON 1691

MARTIN FRANK

VELIGA IZBERA SVEŽEGA IN POSUŠENEGA MESA

St. Clair-106th St. Market
Glenville 5994

Se toplo priporočam rojakom (Tue. Fri.)

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI MOJEGA LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN DRAGEGA OČETA

FRANKA KRAMER

ki je umrl nagle smrti dne 10. februarja, 1930

Kako zabila bi gomilo. Zdaj bivaš vrh višave jasne, kjer blago Tvoje spi srce. kjer ni mraku, kjer ni noči; ki mi brezmejno vdano bilo, tam solnce šreče Ti ne vgasne, ves čas do zadnjega je dne? resnice solnce ne stenni.

Žalujoci ostali:

Antonija Kramer, soproga.
Edward in Herman, sinova.
vsi sorodniki v starem kraju.

Cleveland, O., 9. februarja, 1931.

SLOVENSKI SOKOL

priredi

TELOVADBO

in

PLES

v nedeljo zvečer ob 7. uri

v S. N. Domu

NASTOP:

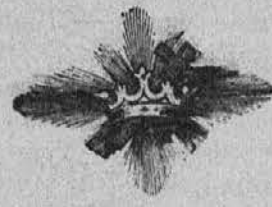
Telovadci in telovadkinje. Proste vaje in vaje na orodju. Spremlja češka sokolska godba.

PLES:

Po telovadbi ples v spodnji dvorani.

SOKOLSKA ZABAVA:

Domača kuhinja in prijateljska sokolska postrežba.

ZAHVALA.

Naj se tem potom zahvalimo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so kaj pripomogli k olajšavi ob času smrti našega ljubljene soproga, oziroma očeta

Stefan Jug

ki je po mučni bolezni 21. januarja v Gospodu zaspal. Rojen je bil pred 50. leti v vasi Doblar-Ročinj pri Kanalu.

Najlepša hvala č. gg. župniku L. J. Virantu za obiske in za cerkvene obrede. Kakor tudi č. gg. Rev. Vukotiću in Rev. L. Grafu, ki sta mu pomagala pri sv. maši. Lepo se zahvaljujemo za molitve ob krsti društvu Najsvetejšega imena, društvu sv. Cirila in Metoda, št. 101 KSKJ in društvu sv. Alojzija, št. 6 JSKJ in njih članom se zahvalimo za spremstvo na zadnji poti in za vne.

Enako se lepo zahvalimo vsem darovalcem vencev, maš zadušnic in onim, ki so vozili z avtomobili pogrebe, kakor tudi onim, ki so prišli ranjega kropit na mrtvaškem odru. Hvala pogrebniku J. J. Gluvna za točnost, ter ga priporočamo vsem ob enakih prilikah.

S solčnim zahodom si za večno zaspal. Bog Te nebeski je k sebi pozval.

Smrt Te okruta odpeljala je, ne da bi vprašala družino poprej, ne da bi vprašala prijatelje prej, niti povedala—kam.

Gotovo Te je pred sodni stol, da vstaneš, ko solnce večnosti z vsem čarom bo vzhajalo, tam, upamo, da se snidemo.

Žalujoci ostali:

Mrs. Mary Jug, soproga.
Angela, Katherin, Mary, omožena Ziegler, hčere.
John, Albin, sinova: Joseph Ziegler, zet; Dolores, vnukinja.

Lorain, O., 4. februarja, 1931.

Garaža

prilpna za popraviljanje avtomobilov ali barvanje se odda. Velikost 60x38, nahaja se na St. Clair Ave. blizu 61. ceste, zadaj. Vpraša se na 6129 St. Clair Ave. (Tue. Fri., x)

Proda se

pohištvo s hišo samo za sebe. 6 sob. Pripravno za borderje. Proda se tudi pokrit truck, v najboljšem stanju. Dober za selitev. Po nizki ceni. 1434 E. 49th St. (35)

Piratje na reki Mississippi

SPISAL FRIEDRICH GERSTAECKER

Za "Ameriško Domovino" prevel A. Šabec

Ko je potipal v omaro, je začutil v svoji roki veliko skledo, v kateri je bilo mleko, kakor se je kmalu prepričal. Vesel jo je dvignil do svojih suhih ustnic in v dolgih požirkih se je začel krepčati s to osvežujočo in redilno tekočino. Komaj se je odločil, da je postavil skledo spet nazaj na svoje mesto, kajti najti je hotel že kaj drugega užitega, kar bi mogel vzeti seboj. — Potipal je spet z roko v omaro, kjer je našel še dva koščka koruznega kruha, ki ju je naglo spraval za srajco, nato pa spet prijel skledo ter jo zopet nagnil na usta.

— Pustite še meni malo! — je tedaj nenadoma rekel neki glas tik Mulata, ki se je tako prestrašil, da bi bil kmalu izpuštil skledo na tla. Tresel se je kakor trepetilka na vodi in niti dihati si ni upal.

— Mr. Cook, — je rekel spet isti glas. — Mr. Cook!

— Kaj pa je? — je vprašal ta, napol v spanju, iz svoje postelje. — Zapodi ga ven... skočil je preko plotu.

— Kdo? — je vprašal Sander začuden.

— Vranec, — je zamrmral Cook.

— Neumnost! Ta brblja v spanju o plotovih in vranah, da je še mene zbudil, ki sem mislil, da nekaj pije.

— Da, da, kaj pa je? — je zaklical zdaj Cook, ki se je obrnil ter pri tem popolnoma predramil. — Ali ste me klicali?

— Strašno sem žejen, — je rekel Sander, — in mislil sem, da vas čujem piti. Kje pa stojte posoda z vodo?

— Zunaj pred vrati — na deski, takoj na levo, — je odvrnil Cook, ki se je med tem popolnoma predramil, — korec pa visi na žeblju takoj nad posodo. Ampak — nočete rajši mleka? V omaro ga je polna skleda; do jutri se bo itak skisalo.

Mulat je hitro in tiho postavil skledo spet na njeno mesto ter potegnil nož. Njegovo odkritje se je zdelo zdaj neizogibno, kajti v temi ni smel tvegati nobenega koraka, da se ne izgubi. Saj ni niti vedel, kam, ne na koga utegne stopiti.

— Ne, hvala, — je odvrnil Sander; — voda bi mi bila ljubša. Toda tema je pa taka tu notri, da si človek lahko polomi noge.

— Podprijajte ogorke v kaminu, — je rekel Cook, — v kotu leže suhe trske.

Mulat je še bolj trdno oprijel ročaj svojega moža in mislil samo še na to, kako bi planil na prosto, čim ogenj zaplapola in ga ugledajo možje. V temi pa se ni smel drzniti napraviti nobenega koraka, ker ni poznal položaja v sobi in ker je bilo ono mesto, na katerem je stal, začasno najbolj varno. Sander je začel na vso sapo pihati v žerjavo, toda ognja ni mogel razpihati, temveč je sam sebi napihal pepela v oči. Nevoljen je vstal in rekel:

— Hudič vzemi ogenj; niti enega živega oglja ni več.

— Ampak saj ne morete izgrešiti in niti iz hiše vam ni treba stopiti, če hočete dobiti vodo, — je rekel Cook. — Čim stopite

na prag, imate na svoji levičici škaf z vodo.

— Koliko pa je ura? — je vprašal zdaj James, ki se je med tem tudi prebudil.

— Ne more biti še pozno, — je rekel Sander. — Ampak, strela božja, zdaj sem si opraskal kožo na nogi na petelinu neke puške, in... kaj pa je to? Vrata so odprta in gotovo je eden od teh prokletih psov prišel notri. Kdo pa je pustil puško ležati tukaj?

— Nu, moja puška vem, da ni, — je rekel Cook, — ker sem jo snoči obesil na njeno navadno mesto.

— Hm, potemkaj pa je prišla sama od sebe dol, kajti zdaj je tukaj, in da je temu res tako, to svedoči praska na moji koži.

— Torej jo je moral ta presneti dečko imeti... Hej, Bill!

— Ah, za božjo voljo, pustite ga, naj spi! Nikar ga ne budite!

— S temi besedami je Sander spet obesil puško na klin nad vrati, stopil k vratom, našel škaf z vodo ter začel z globokimi požirki piti.

— Ah, — je rekel, ko je iskal s korcem v roki žebelj, na katerem je korec visel, — to je dobro delo! Resnično, nič ni bolj šega, kadar koga resnično žeja, kakor nekaj požirkov hladne vode.

— Posebno če je polovica žganja v njej, — je rekel Cook, ki je tudi vstal in stopil k škafu, da si uteši žejo. — Ampak kje so vsi psi? Hej, Deik, Ned, Bohs, Watch, hallo, sem! Kje pa tičite, mrhe!

Psi, ki so dozdaj ležali za hišo, so prišli cvilec k vratom, migali so z repi ter se hoteli vzpenjati na svojega gospoda.

— Proč z vami, mrhe! — je zaklical Cook. — Kaj pa ležite vsi tam zadaj pri mesu? Eden je dovolj! Ti, Watch, ali se spraviš! In ti, Bohs, vrag vas vzemi, pasja zalega, ali se mi pobereš, mrha!

— Kaj pa imajo? — je vprašal James.

— Hudič vedi! Mrhe hočejo po vsej sili sem notri, — je zaklical Cook jezno, — in vohajo, kakor da čutijo tukaj divjo mačko! Vrag jih vzemi!

Ob teh besedah se mu je posrečilo zapreti vrata, dasi sta si hotela oba največja psa s silo utreti pot v notranjščino. Ko je zaprl vrata, je položil za vrata težko leseno klado, prijel Sanderja za roko ter tipaje odšel nazaj proti svojemu ležišču. Pri tem pa je neprestano zabavljaj na "mrhe?" kakor jih je zdaj imenoval, ki so cvilele pred vrati.

Sander je končno spet zaspal, Cook pa se je še vedno preobračal po postelji, kajti psi so postajali čedalje bolj nemirni in so zdaj že začeli praskati s kremplji na oni strani hiše, kjer je stala omara z jestvinami. Eden od teh psov, najbrže Bohs, je celo tam odtrgal desko, porinil glavo kolikor mogoče daleč v odprtino ter tako tulil in zavijal, da je bilo groza.

— Božja strela, to je pa že od sile! — je zavpil Cook. — Če mi takoj ne utihnete, proklete mrhe, začnem streljati na vas! Am-

pak nekaj pa morajo vendarle vohati, sicer se ne bi tako obnašali.

— Vohati, — je zamrmral Sander, ki se je vsled hrupa zopet zbudil, — kaj pa naj vohajo tukaj? Ko sem stopil k vratom, sem imel puško v rokah, neumnice živali pa zdaj mislijo, da hočem iti na nočni lov na kune.

Cook je med tem spet vstal in se preklinjaje začel tipati proti vratom; komaj je odprl vrata, ga je pozdravila pasja tolpa z veselimi laježem, on pa jim je odgovoril s ploho kletvic.

— Proklete mrhe, ali se boste spravile odtod, ali ne! In ti, Bohs, da te le sram ni! Ali mi ne zležeš takoj iz tiste luknje! Proč z vami, k mesu se mi izgubite, kamor spadate!

Psi so končno ubogali, proti svoji volji sicer, in Cook je zopet zaprl vrata.

— Proklete je tema tukaj, — je rekel, ko se je obrnil, da bi šel spet k svojemu ležišču. — Niti roke ne vidiš pred nosom. Nu, kam sem neki zašel? Hudiča, tukaj je omara... moram torej na desno.

— Tukaj ležim, — je rekel Sander, ki je svoje ležišče delil z njim.

— Takoj pridem, — je rekel Cook, ki je v tem trenutku stal baš pod dvignjenim nožem Mulata, ki se je stisnil kolikor mogoče tesno k steni. En sam korak, en sam iztegljaj roke, bi moral spraviti Cooka v dotik z Mulatom, ki je bil pripravljen takoj suniti z nožem. Toda Cookov duh je odvrnil njegove noge od Mulata, tako da je stopil Cook preko Jamesa ter se obrnil proti svoji postelji, na katero je legel ter takoj zopet zaspal.

V mali izbi je zavladovala grobna tišina, katero je motilo samo globoko dihanje spečih. Previdno je zdaj Mulat še enkrat dvignil skledo k ustim ter izpil še ono mleko, ki je bilo še v njej ostalo. Nato se je pričel plaziti tipaje proti vratom. Tedaj pa je nenadoma zadel ob neki stol, katerega je najbrže Cook porinil tja, in dvojce ljudi je prenehalo za hip dihati. Mulat je vedel, da sta se, ali zbudila, ali pa sta bila vsaj motena v spanju. Nepremično kakor kip je obstal na mestu, toda kmalu nato je v svojo srečo opazil, da sta tista dva spet trdno zaspala, nakar je nadaljeval svojo pot.

Ko je hotel previdno odmakniti stol, se je njegova roka slučajno doteknila usnjatega pasu, ki je bil obešen preko stolovega naslanjala. Naglo ga je otipal in se prepričal, da je na njem pritrjena dolgo iskana torba s smodnikom in krogli. Obešil si jo je preko rame in že se je hotel odplaziti naprej, takrat pa je otipala njegova roka še eno torbo. Torej katera je bila prava? Trenotek je neodločen okleval, toda samo trenotek, zakaj vedel je, da ga taka malenkost ne sme zadrževati v njegovem nevarnem položaju. Da bi bil svoje stvari gotov, je vzel obe ter se odplazil proti vratom, tam je iztegnil roko nad vrata ter potipal po puški, katero je Sander prej zopet tja obesil, vzel jo s klina, nato pa odrinil leseni zapah, s katerim so bila zaprta vrata.

Ali so bili psi še na straži? — V tem slučaju bi bil izgubljen, kajti ti psi so šele pred nekaj tedni napadli petletnega medveda ter ga usmrtili, zato bi bili njega, ki je bil skoro neoborožen, raztrgali na kose. Ni čuda, da je njegovo srce bilo kakor kladivo, ko je nalahno odprl vrata, a glej, srečen slučaj je hotel, da ni bilo nobenega psa pred vrati. Na ukaz svojega gospoda so šli vsi spet za hišo k jelenjemu mesu, in Mulat je vedel, da če se mu posreči narediti le petdeset korakov, da je rešen. Previdno je torej odprl vrata.

— Ali ste vi, Mr. Hawes? — je vprašal James, ki ga je v tem trenutku zbudil mrzel piš, kateri je zavel baš preko njega. — Hej, kdo je pri vratih? Nobenega odgovora ni bilo in slišati ni bilo nobenega glasu, tako da je James že mislil, da se je motil. Tat pa je obstal za hip pri vratih, hladen veter mu je zavel preko njegovega razbeljenega obraza, nato pa se je izluščil iz vrat ter se pričel pomikati proti bližnji gošči. Že je dosegel nizek plot in splezal preko njega, ko je nenadoma z levo nogo zadel ob toporišče sekire, ki je bila naslonjena ob plot in ki je zdaj zdrsnila na tla.

V tem hipu je zalajal Bohs, njemu je sledil Watch, in v naslednjem trenutku je pridrela vsa pasja tolpa okoli hišnega vogala. Zdaj se je Mulat vzpel kakor od vzmeti pognan in z dolgimi, divjimi skoki je tekel proti gošči, držeč visoko nad glavo uplenjeno puško. Ko je dosegel goščo, je pritrjen zavpil svojemu čakajočemu tovarišu katerega pa v temi ni mogel videti: "V vodo! V vodo!" nakar je sam brez oklevanja skočil v mali potok ter pričel naglo bre-

sti po njem navzgor. V naslednjem trenutku so bili psi že na kraju, kjer je skočil v potok; s smrčki ob tleh so nekaj časa vohali tam okoli, nato pa preskočili potok ter jo ubrali na drugi strani naprej. Tedaj pa je zadel neki pes na sled zajca ali kune, in dasi se je zdelo, da razumna in izkušena psa, Bohs in Watch, ne verjameta svojemu tovarišu, sta se dala končno vendar zapeljati ostali tolpi, ki je prevzeta lovske strasti, planila naprej, ter se ž njo vred zakadila v napačno smer.

— Hahaha, — se je smejal Mulat v pest, ko je čul, da se pasji pogon vedno bolj oddaljuje, — pasje mrhe bodo imele dovolj dela, da najdejo tisto, ki sploh ne obstoja. Ampak, čas poteka... Cotton, kje pa ste? — Tukaj, — je zašepetal zločinec ter pribredel po potoku navzgor. — Božja strela, kmalu bi nama slaba predla! In puške tudi nimaš, kaj ne?

— To vi pravite. Tukaj je; vzemite jo! In tukaj sta dve torbi; ni vrag, da ena izmed obeh ne bo prava. Ampak zdaj pa kar urno od tu!

— Napotiti se morava proti gričevju, ker tam bova najlažje pobegnili zasledovalcem, — je rekel Cotton.

— Prav, toda prve pol ure ne smeva še zapustiti potoka, potem bo pa treba vzeti pot pod nogo. Cook je proketo dober zasledovalec in sledec, ostali pa tu-

di najbrže ne zaostajajo za njim.

— Torej proč od tu! — je zašepetal njegov tovariš, ko je poprej z nabijalno palčico poizkusil, če je puška nabita. — Tukaj je z vsakim trenutkom večja nevarnost, in odkar držim to strelno železo v svoji roki, mi je za sto odstotkov laglje srce.

Moža sta pričela bresti naprej po potoku ter sta ga zapustila šele tedaj, ko je zavila njegova struga v zapadno smer, kajti hotela sta se predvsem približati Arkansas reki. Tam sta se nameravala nekaj časa skrivati in se nekoliko odpočiti, če bi jima pa tudi tam postala tla prevročja, pa sta se namenila ukrasti kak čoln ter se prepeljati na drugo stran.

— Hudič vzemi nocoj te pse! — je zaklel James ter planil pokonci. — Nocoj pa res ni miru, tako da človek vso noč ne more zatisniti očesa. Samo poslušajte te proklete mrhe!

— Halo, kaj pa je? — se je oglašil Cook, ki se je tudi prebudil. — S kom pa govorite, James? — S kom govorim? — je ponovil nagovorjeni, — hm, kako, hudiča, naj to vem? Vrata so se odprla, na to prisežem, in mislim sem, da je kdo izmed vas pri vratih; toda ker sem bil zaspal, sem se morda motil. Takoj nato pa so psi začeli povzročati ta proketo škandal, ki je zdaj —

— Sto hudičev, vrata so odpr-

ta in moje puške ni več, — je vzkliknil tedaj Cook, ki je stopil takrat k vratom ter instinktivno segel po svoji puški.

— Kaj se lahko vrata od zunanje strani odpro? — je vprašal zdaj Sander.

— O ne, nikakor, — je rekel Cook. — Božja strela, zdaj mi je tudi jasno, zakaj so bili psi vsi iz sebe in čemu so hoteli na vsak način v hišo. Jaz, osel kronani, sem pa lopovu sam pomagal pobegniti!...

— Ali nimate užigalic v hiši? — je vprašal Sander, — saj vladate taka tema tu, da si človek lahko vrat zlomi.

— Čakajte, pustite me tja, — je rekel James. — Takoj bom podpihal ogenj.

Cook pa je med tem v temi tipal okoli za torbami in strelivom.

— Sto vragov, — je mrmral predse, — ali je ta paglavec — Bil — Bill! Kam si položil torbo s strelivom?

Bill se je zbudil, ko je čul klicanje svojega imena, toda v zasplosti dolgo ni mogel zapopasti, kaj se od njega zahteva. — James pa, ki je medtem razpihal žerjavo, je rekel:

— Na stolu, levo od vrat, visi ena, druga pa — prokleti pepel, ki me bo še oslepel — druga pa mora ležati na sedežu stola — ta je moja.

(Dalje prihodnjič.)

VELIKANSKA RAZPRODAJA

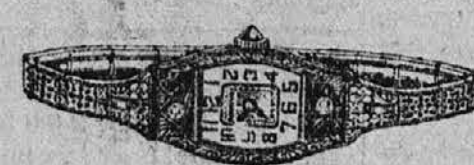
katera je bila oznanjena na RADIO se prične

V SREDO dopoldne ob 9 URI

FRANK CERNE, 6033 St. Clair-av.

Tu vam je dana v resnici sedaj prilika, da si prihranite denar—naša izguba, vaš dobiček. Vse blago v trgovini znižano 25% do 50%. Primerjajte naše blago z istim po drugih trgovinah in čudili se boste našim cenam. Prostor ne dopušča, da bi omenili vse.

PRIDITE SAMI IN PREPRICAJTE SE O RESNICI

KRASNE ŽENSKÉ ZAPESTNE
URE, svetovnih izdelkov, navadna
cena \$15.50.

Sedaj
8.45

TE
CENE
SAMO
TEKOM
TE
Razprodaje
Ne
zamudite
prilike

Sedaj
19.87

MOŠKE ZAPESTNE in ŠPORTNE
URE, Benrus znamke, belo ali rumeno zlato, navadna sena \$39.75.

URE
BUDILKE
\$1.50
sedaj
69c

Pristni in čisti diamantni prstani, solidno belo zlato naj-novejšega modela.

Sedaj samo
\$69

25--50%
POPUSTA

Diamantni prstani, poročni prstani, stenske in žepne ure, srebrnina, toaletne priprave, torbice in drugo.

FRANK CERNE

6033 St. Clair Ave.

CREDIT JEWELRY, RADIO & MUSIC HOUSE

VABILO NA PLESNO VESELICO

katero priredijo

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA
v nedeljo 15. februarja, 1931
V GRDINOVI DVORANI

6025 St. Clair Ave.

ZA PLES BO SVIRAL IZVRSTEN ORKESTER

Začetek veselice ob 7. uri zvečer

VSTOPNINA 50 CENTOV

Cenjeno občinstvo je prav prijazno vabljen, da se udeleži te veselice. Ker je to predporna nedelja, bi ne smel nihče ostati doma, ker bo dovolj najlepše, domače zabave za stare in mlade. Ves čisti dobiček gre v sklad za novo cerkev sv. Vida, ki se sedaj zida.